

важда си феса и ги поздравява, сепѣ кима и на Михалѣ да си извади и той феса; а той, като го сне, излезе заедно и шапка та му. и му ся виде кельа, и сички тѣ зехъ да ся смеятъ.)

М. — (като виде чи ся смеятъ дума на Вича скрyтомъ) **Защо ся смеятъ?**

В. — (и той му дума на ухо то) Ами чи не ще плачѣтъ я? на свадба тѣй ся смеятъ.

М. — (дума му скрyтомъ) Ами дали ся смеѣ и азъ?

В. — (дума му и той скрyтомъ) Смей ся зеръ.

М. — (Зафана да ся смее, и современно други тѣ зеха по яного да ся смеятъ)

В. — (дума му) Ела подиря ми (отхождатъ до Сѣббя, поздравяватъ го, и той става и ги заповедува да седнатъ, тогива Вичю и Михалъ седнахъ, а околни тѣ ся смеятъ)

С. — (дохожда до Михалѣ и му дума) **Моля вы гудете си феса.**

М. — **Ж ж**, не не, не бива!

С. — **Ма моля** ви ся.

М. — **Не, не, не** приличя.

С. — **Ма ще ма** удължите.

В. — (дума на Михалѣ) **Е, е**, чи гуди си феса, като ти дума бабалѣка ти.

М. — (дума на Сѣббя) **Твърдѣ добръ** (и като рече да си гуди феса, вижда си шапкѣ тѣ и дума скрyтомъ на Вича) **Незнашъ** какво испатихъ!

В. — (пыта го скрyтомъ) **Какво?**

М. — **Шапка** та ми была излязла, а азъ неугадихъ.

В. — **Ж**, нема нищо, никой не та видѣжъ, **защо** тѣ тогасъ ся смеяхъ.

М. — **Тѣй** я?

В. — Ами чи тѣй зеръ.

М. — (дума му скрyтомъ) Ами кой е, дѣто седи при **Радка** и **хоротува** скрyтомъ?

В. — **Ж**, той ще ги вѣнчее, той е кумъ.